

Sygn. akt VII U 1107/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: praktykant Katarzyna Andzo

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2016 r. w Warszawie

sprawy M. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

z udziałem zainteresowanego A. C.

na skutek odwołania M. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 14 kwietnia 2015 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1107/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 kwietnia 2015 r. nr: (...), **Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.**, działając na podstawie art. 83 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 8 ust. 6, art. 9 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4, art. 18 ust. 8 i 9, art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.) oraz na podstawie art. 8 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 06 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. z 1997 r., Nr 28, poz. 153 ze zm.), art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r., poz. 149) i art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) stwierdził, że M. L., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą u płatnika składek (...) s.c. z siedzibą w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresie od dnia 30 grudnia 1999 r. do dnia 30 kwietnia 2000 r. i z tego tytułu podstawa wymiaru jej składek wynosi za miesiąc 12/1999 r. – 66,35 zł (ubezpieczenia emerytalne i rentowe), 66,35 zł (ubezpieczenie wypadkowe), 1.028,40 zł (ubezpieczenie zdrowotne), 66,35 zł (Fundusz Pracy), za miesiące 01-02/2000 r. – 1.028, 40 zł (ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie wypadkowe, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy) oraz za miesiące 03-04/2000 r. – 1.113,79 zł (ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie wypadkowe, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy).

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że M. L. była zgłoszona, jako płatnik składek do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od dnia 01 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. Jednocześnie, ubezpieczona została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, jako pracownik przez płatnika składek (...) z siedzibą w W. w okresie od dnia 01 stycznia 1999 r. z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę w wymiarze 1/2 etatu. Organ rentowy zaznaczył, iż zgodnie z treścią art. 9 ust. 1 ustawy systemowej, w brzmieniu obowiązującym od dnia 30 grudnia 1999r. osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą i pozostająca równocześnie w stosunku pracy, obowiązkowo podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu stosunku pracy. Natomiast, jeżeli podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, w przeliczeniu na okres miesiąca, jest niższa od najniższego wynagrodzenia, a od dnia 01 stycznia 2003 r. minimalnego wynagrodzenia za pracę, osoba ta z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej jest obejmowana obowiązkowo ubezpieczeniami społecznymi. Przeliczeniu podlega zatem podstawa wymiaru składek, jeżeli z umowy o pracę wynika, że wynagrodzenie przysługujące z tytułu jej wykonywania przez cały miesiąc jest równe, co najmniej kwocie minimalnego wynagrodzenia, odpowiednio dla danego roku pracy, a przed dniem 01 stycznia 2003 r. – najniższego wynagrodzenia za pracę.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, iż z uwagi na fakt, że w okresie od dnia 30 grudnia 1999 r. do dnia 30 kwietnia 2000 r. M. L. nie osiągała najniższego wynagrodzenia z tytułu umowy o pracę, podlega ona obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Jednocześnie organ rentowy zaznaczył, że o obowiązku złożenia prawidłowych dokumentów ubezpieczeniowych oraz deklaracji rozliczeniowych za okres od 12/1999-04/2000 r. informował ubezpieczoną pismem z dnia 04 marca 2015 r., w którym zostało zawarte pouczenie o przysługującym jej prawie do czynnego uczestnictwa w toczącym się postępowaniu oraz o prawie do zapoznania się i wypowiedzenia przed wydaniem decyzji, co do zebranego materiału dowodowego. Do dnia wydania zaskarżonej decyzji, odwołująca nie skorzystała jednak z powyższych uprawnień, jak również nie złożyła prawidłowych dokumentów ubezpieczeniowych oraz deklaracji rozliczeniowych za ww. miesiące. W związku z powyższym, Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił okres podlegania przez M. L. ubezpieczeniom społecznym od dnia 30 grudnia 1999 r. do dnia 30 kwietnia 2000 r. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz z urzędu wymierzył w stosunku do niej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za wskazany powyżej okres czasu (decyzja z dnia 14 kwietnia 2015 r., nr: (...) k. 6-8 a.r.).

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła w dniu 15 maja 2015 r. **M. L.**, wnosząc o jej zmianę w całości oraz o zasądzenie od organu rentowego na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając stanowisko odwołująca, działająca za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika wskazała, że uprawnienie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do wydania decyzji w zakresie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym uległo przedawnieniu. W świetle powyższego, zdaniem skarżącej, w dniu wydania decyzji z dnia 14 kwietnia 2015 r., należności za grudzień 1999 r oraz za okres od stycznia do kwietnia 2000 r. wygasły, uwzględniając 10-letni okres przedawnienia. Na tej podstawie, odwołująca stwierdziła, że stanowisko organu rentowego w niniejszej sprawie jest nieuprawnione (odwołanie z dnia 15 maja 2015 r. k. 2-3 a.s.).

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., działając na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych sprostował omyłkę pisarską, zawartą w sentencji decyzji z dnia 14 kwietnia 2015 r., nr: (...), w ten sposób, że zamiast błędnego stwierdzenia, że M. L. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą u płatnika składek (...) s.c. z siedzibą w W. zamieścił stwierdzenie, że M. L. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej (...) s.c. z siedzibą w W. (postanowienie z dnia 15 czerwca 2015 r. k. 4 a.r.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 22 czerwca 2015 r., **Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.** wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., podtrzymując argumentację zaprezentowaną w treści zaskarżonej decyzji. Uzasadniając swe stanowisko organ rentowy jeszcze raz podkreślił, że odwołująca została

zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania umowy o pracę u płatnika składek, tj. (...) z siedzibą w W. w okresie od dnia 01 stycznia 1999 r. Wskazał, że podstawa wymiaru składek odwołującej z tego tytułu w okresie od dnia 30 grudnia 1999 r. do dnia 30 kwietnia 2000 r. była niższa od minimalnego wynagrodzenia za pracę. Na tej podstawie organ rentowy uznał, że ubezpieczona podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w spornym okresie czasu. Jednocześnie pismem z dnia 04 marca 2015 r. organ rentowy poinformował ubezpieczoną o obowiązku złożenia prawidłowych dokumentów ubezpieczeniowych oraz o przysługującym jej prawie do czynnego uczestnictwa w toczącym się postępowaniu. Ubezpieczona nie złożyła jednak powyższych dokumentów w związku, z czym zaistniała podstawa do wymierzenia składek z urzędu. Wobec powyższego, w dniu 14 kwietnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję, nr: (...), stwierdzającą, że M. L. podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej (...) s.c. z siedzibą w W. – w okresie od dnia 01 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. Jednocześnie organ rentowy ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w ww. okresie. Organ rentowy zaznaczył przy tym, iż w jego ocenie odwołanie pełnomocnika płatnika składek z dnia 15 maja 2015 r. nie wnosi żadnych okoliczności, mogących skutkować zmianą zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie z dnia 22 czerwca 2015 r. k. 7-8 oraz z dnia 17 lipca 2015 r. k. 10-12 a.s.).

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2015 r., Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, na podstawie art. 477¹¹ § 2 k.p.c. wezwał A. C., zamieszkałego w W. do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego (postanowienie z dnia 28 sierpnia 2015 r. k. 20 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona M. L., w okresie od dnia 01 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą (...) s.c. na podstawie wydanego przez Urząd Miejski w W. wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nr (...) z dnia 04 marca 1994 r. Umowa spółki cywilnej została zawarta w dniu 10 marca 1994 r. pomiędzy M. L., a A. C. celem wspólnego prowadzenia działalności gospodarczej. Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej z siedzibą w W. ubezpieczona dokonała zgłoszenia do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od dnia 01 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. Na koncie Spółki widnieje zgłoszenie do ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od dnia 01 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. także drugiego (...) s.c. z siedzibą w W. - A. C.. Spółka zaprzestała prowadzenia działalności w dniu 01 stycznia 2001 r. (pismo z dnia 19 lutego 2016 r. k. 46, umowa spółki cywilnej z dnia 10 marca 1994 r. k. 50-51, potwierdzenie zgłoszenia rejestracyjnego podatnika podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego, decyzja w sprawie nadania numeru identyfikacyjnego k. 52, pismo z dnia 01 marca 2016 r. k. 55, dokument (...) k. 56-57 a.s.).

Jednocześnie w okresie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, odwołująca została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych przez płatnika składek (...) z siedzibą w W. od dnia 01 stycznia 1999 r. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w wymiarze 1/2 etatu (bezsporne).

Pismem z dnia 04 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w W. poinformował odwołującą o przysługującym jej prawie do czynnego uczestnictwa w toczącym się postępowaniu wyjaśniającym oraz o prawie do zapoznania się i wypowiedzenia przed wydaniem decyzji, co do zebranego w sprawie materiału dowodowego. Odwołująca nie skorzystała jednak z powyższego uprawnienia, jak również nie dopełniła obowiązku złożenia w organie rentowym prawidłowych deklaracji rozliczeniowych za okres od dnia 30 grudnia 1999 r. do dnia 30 kwietnia 2000 r. z wykazaną podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) z siedzibą w W.. Jednocześnie w aktach sprawy brak jest dokumentów potwierdzających faktyczną wysokość otrzymywanego przez odwołującą wynagrodzenia z tytułu powyższego zatrudnienia w spornym okresie czasu (pismo z dnia 04 marca 2015 r. k. 9-10 a.r.).

W związku z powyższym, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., na mocy decyzji z dnia 14 kwietnia 2015 r., nr: (...) ustalił w stosunku do M. L. okres podlegania ubezpieczeniom społecznym od dnia 30 grudnia 1999 r. do dnia 30 kwietnia 2000 r. oraz z urzędu wymierzył podstawę wymiaru składek za ww. miesiące z tytułu prowadzenia

przez nią działalności gospodarczej, przyjmując następujące kwoty: za miesiąc 12/1999 r. – 66,35 zł (ubezpieczenia emerytalne i rentowe), 66,35 zł (ubezpieczenie wypadkowe), 1.028,40 zł (ubezpieczenie zdrowotne), 66,35 zł (Fundusz Pracy), za miesiące 01-02/2000 r. – 1.028, 40 zł (ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie wypadkowe, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy) oraz za miesiące 03-04/2000 r. – 1.113,79 zł (ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie wypadkowe, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy) (decyzja z dnia 14 kwietnia 2015 r., nr: (...)) k. 6-8 a.r.).

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2015 r. organ rentowy, działając na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych sprostował omyłkę pisarską, zawartą w sentencji decyzji z dnia 14 kwietnia 2015 r., nr: (...), w ten sposób, że zamiast błędnego stwierdzenia, że M. L. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą u płatnika składek (...) s.c. zamieścił stwierdzenie, że M. L. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej (...) s.c. z siedzibą w W.. Powyższe skutkowało wydaniem nowej decyzji w dniu 27 czerwca 2016 r., nr: (...), obejmującej powyższą zmianę (decyzja z dnia 27 czerwca 2016 r., nr: (...), k. 1-3, postanowienie z dnia 15 czerwca 2015 r. k. 4 a.r.)

Od decyzji z dnia 14 kwietnia 2015 r., nr: (...), M. L. złożyła odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie. W jego treści, odwołująca, działająca za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika wskazała, że uprawnienie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do wydania decyzji w zakresie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym uległo przedawnieniu. W świetle powyższego, zdaniem skarżącej, w dniu wydania decyzji z dnia 14 kwietnia 2015 r., należności za grudzień 1999 r oraz za okres od stycznia do kwietnia 2000 r. wygasły, uwzględniając 10-letni okres przedawnienia. Na tej podstawie, odwołująca stwierdziła, że stanowisko organu rentowego w niniejszej sprawie jest nieuprawnione (odwołanie z dnia 15 maja 2015 r. k. 2-3 a.s.).

W toku postępowania sądowego, Sąd Okręgowy zobowiązał pełnomocnika ubezpieczonej do szczegółowego uzasadnienia zgłoszonego w odwołaniu zarzutu, dotyczącego przedawnienia uprawnienia ZUS do wydania decyzji o podleganiu ubezpieczeniom społecznym, w terminie 7 dni. Pełnomocnik odwołującej nie wykonał jednak nałożonego na niego zobowiązania (zarządzenie z dnia 18 sierpnia 2015 r. k. 19, protokół rozprawy z dnia 16 lutego 2016 r. k. 41-43, k. 44 a.s.).

Powyższy stan faktyczny, Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych odwołującej. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Strony i ich pełnomocnicy w toku postępowania nie złożyli żadnych wniosków dowodowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. L. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 14 kwietnia 2015 r., znak: (...) jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

W myśl art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy, za pracownika uważa się osobę, która pozostaje w stosunku pracy. Stosownie zaś do treści art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy systemowej, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

W myśl art. 9 ust. 1 ustawy, osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3, 10, 18a, 20 i 21, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy, umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarły z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego albo wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1a.

Zgodnie z art. 9 ust. 1a ustawy, ubezpieczeni wymienieni w ust. 1, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego lub wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art. 18 ust. 4 pkt 5a (tj. od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę), podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1b i art. 16 ust. 10a.

Przepis art. 11 ust. 2 ww. ustawy wskazuje natomiast, że dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10. Z kolei art. 12 ust. 1 ww. ustawy stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

W myśl art. 13 pkt. 4 ustawy systemowej, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu, osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność podlegają w okresach od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tymi ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony, z zastrzeżeniem ust. 1a (art. 14 ust. 1). Objęcie dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku tylko wówczas, gdy zgłoszenie do ubezpieczeń emerytalnego i rentowych zostanie dokonane w terminie określonym w art. 36 ust. 4 (art. 14 ust. 1a). Ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz chorobowe, o których mowa w art. 14 ust. 1, ustają: 1) od dnia wskazanego we wniosku o wyłączenie z tych ubezpieczeń, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został złożony, 2) od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie - w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących, duchownych oraz osób wymienionych w art. 7; w uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek ubezpieczonego, może wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie, z zastrzeżeniem ust. 2a, 3) od dnia ustania tytułu podlegania tym ubezpieczeniom.

W myśl art. 18 ust. 8. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1998 r.), podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale, z zastrzeżeniem ust. 9 i 10. Składka w nowej wysokości obowiązuje od trzeciego miesiąca następnego kwartału. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3 (art. 20 ust. 1 ustawy).

W rozpoznawanej sprawie bezsporne było, iż odwołująca prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą (...) s.c. z siedzibą w W. oraz, że z tego tytułu dokonała zgłoszenia do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od dnia 01 stycznia 1999r. do dnia 31 grudnia 2000r. Jednocześnie poza sporem było, że w okresie prowadzenia ww. pozarolniczej działalności gospodarczej, odwołująca została zgłoszona do

obowiązkowych ubezpieczeń społecznych przez płatnika składek (...) z siedzibą w W. od dnia 01 stycznia 1999 r. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w wymiarze 1/2 etatu. Z zestawienia powyższych okresów wynika, że odwołująca od dnia 01 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. jednocześnie prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą i była zatrudniona w firmie (...) z siedzibą w W.. Z uwagi na to, że z tytułu zatrudnienia w wymienionej firmie odwołująca w spornym okresie, podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, rozważyć należało, czy podlegała wówczas także obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej. W tym zakresie sporne pomiędzy stronami było, czy wynagrodzenie odwołującej uzyskiwane przez nią za poszczególne sporne miesiące (od stycznia 1999 r. do grudnia 2000 r.) w firmie (...) z siedzibą w W. było niższe od minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w tych miesiącach. Podkreślenia przy tym wymaga, że minimalne wynagrodzenie za pracę wynosiło: od dnia 01 stycznia 1999 r. – 650,00 zł (MP 1998 r., nr 46, poz. 657), od dnia 01 listopada 1999 r. – 670,00 zł (Dz.U. 1999 r. nr 91, poz. 1037), a od dnia 01 marca 2000 r. – 700,00 zł (Dz.U. 2000 r., nr 13, poz. 17).

Z całokształtu materiału dowodowego wynika, że odwołująca w żaden sposób nie podważyła ustaleń organu rentowego (poczynionych w oparciu o dane zawarte w jego systemie informatycznym), że jej wynagrodzenie miesięczne w spornych okresach było niższe od minimalnego wynagrodzenia za pracę i że z tego względu podlegała ona obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu ww. zatrudnienia w tych okresach – w szczególności, odwołująca nie wykazała okoliczności przeciwnej, tj. że jej wynagrodzenie było równe, co najmniej minimalnemu wynagrodzeniu za pracę. Odwołująca w toku postępowania nie wniosła o przeprowadzenie jakichkolwiek dowodów, które mogłyby potwierdzić jej twierdzenia, nie przedłożyła w tym zakresie żadnej dokumentacji, m.in. w postaci umowy o pracę, list płac za sporny okres ani dokumentacji PIT-11 za lata 1999-2000, w których podane są kwoty przychodu osiągniętego przez nią z tytułu zatrudnienia w firmie (...) z siedzibą w W.. W tym miejscu podkreślić należy, że przy rozstrzygnięciu niniejszego sporu zastosowanie znajduje zasada wyrażona w art. 6 k.c., stosowana odpowiednio w postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Sama zasada skonkretyzowana w art. 6 k.c., jest jasna. Ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. To zatem na osobie ubiegającej się o prawo do świadczenia spoczywa ciężar wykazania okoliczności, z których wywodzi skutki prawne. W tym zakresie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 grudnia 1997 r., II UKN 418/97, wskazał, że w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych sąd nie jest obowiązany do poszukiwania dokumentów zatrudnieniowo - płacowych, o które nie zadbała osoba dochodząca świadczenia ubezpieczeniowego. Wyrokiem z dnia 09 stycznia 1998 r., II UKN 440/97, Sąd Najwyższy uznał, że zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno – rentowych wymaga dowodów niebudzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych. Powyższa teza dotyczy, co prawda zaliczenia do stażu pracy określonych okresów zatrudnienia, tym bardziej jednak powinna znaleźć zastosowanie w przypadku konieczności ustalenia wysokości uzyskiwanych wynagrodzeń, co jest konieczne w niniejszym postępowaniu. W tym zakresie, pełnomocnik ubezpieczonej nie podjął jednak żadnej inicjatywy dowodowej, wobec czego wskazać należy, że stanowisko organu rentowego jest zasadne, a zaskarżona decyzja jest prawidłowa. W ocenie Sądu, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwolił bowiem na poczynienie wiążących ustaleń, co do wysokości wynagrodzenia otrzymywanego przez M. L., co czyni ustalenia organu rentowego słusznymi.

Odnosząc się natomiast do zgłoszonego przez pełnomocnika odwołującej zarzutu przedawnienia uprawnienia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do wydania decyzji w zakresie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, to wskazać należy, iż nie zasługiwał on na uwzględnienie. W tym zakresie pełnomocnik odwołującej powoływał się na fakt, iż w dniu wydania decyzji, tj. 14 kwietnia 2015 r., należności za grudzień 1999r. oraz za okres od stycznia do kwietnia 2000 r. wygasły, uwzględniając 10-letni okres przedawnienia. Nie wydaje się jednak być spornym to, iż przedawnienie składek, co do zasady nie stoi na przeszkodzie wydawaniu przez organ rentowy decyzji deklaracyjnych wskazujących na podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w okresie, za który możliwość ściągnięcia

składek już nie istnieje z uwagi na upływ okresu przedawnienia. Przepis art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, uprawniający Zakład Ubezpieczeń Społecznych do wydania decyzji w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności zgłaszania do ubezpieczeń i ich przebiegu (ust. 1 pkt 1 i 2 art. 83), nie wskazuje granic czasowych wydania takiej decyzji, ani nie wyłącza wydania takiej decyzji po okresie przedawnienia pobierania składek. Nie jest zatem niedopuszczalne wydanie decyzji stwierdzającej podleganie ubezpieczeniom społecznym po upływie okresu przedawnienia składek. Oczywiście jest jednak, iż celem wydawanej w takiej sytuacji decyzji nie może być zamiar ściągnięcia składek. Z chwilą bowiem upływu okresu ich przedawnienia zobowiązanie z tytułu składek podobnie jak podatkowe wygasa stosownie do art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015 r. poz. 613) w zw. z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Gdyby zatem celem organu rentowego wydającego zaskarżoną decyzję był jedynie zamiar ściągnięcia składek, które uległy przedawnieniu to wówczas rzeczywiście można stwierdzić bezprzedmiotowość takiego postępowania. Z akt sprawy nie wynika jednak, aby to zamiar ściągnięcia przedawnionych składek legł u podstaw wydania zaskarżonej decyzji. Zaskarżona decyzja zmierza raczej do uporządkowania przeszłej sytuacji ubezpieczonej w zakresie podlegania przez nią obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, co może w przyszłości wpływać na jej prawo do świadczeń, nie jest zatem bezprzedmiotowa. W zmieniających się często regulacjach w zakresie prawa ubezpieczeń społecznych wydaje się być generalnie potrzebnym porządkowanie prawnej sytuacji ubezpieczonych pod kątem podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom i okresom tego podlegania, nawet jeżeli nie zawsze okresy te przekładają się na okresy ubezpieczenia. W takiej sytuacji – skoro organ rentowy widzi potrzebę wydania decyzji po upływie okresu przedawnienia składek- powinien konsekwentnie z urzędu czynić niezbędne ustalenia w zakresie danego obowiązku ubezpieczenia. Na marginesie wskazać również należy, że Sąd Okręgowy zobowiązał pełnomocnika ubezpieczonej do szczegółowego uzasadnienia zgłoszonego w odwołaniu zarzutu, dotyczącego przedawnienia uprawnienia ZUS do wydania decyzji o podleganiu ubezpieczeniom społecznym, w terminie 7 dni. Pełnomocnik odwołującej nie wykonał jednak nałożonego na niego zobowiązania. Mając na uwadze wszystkie wskazane powyżej okoliczności, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zgłoszony przez pełnomocnika odwołującej zarzut przedawnienia uprawnienia ZUS do wydania decyzji w zakresie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym uznać należało za bezzasadny.

Na tej podstawie, Sąd Okręgowy uznał zaskarżoną decyzję organu rentowego za prawidłową i oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)